

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce: **A. T.**
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Čižinským
sídlem Baranova 1026/33, Praha 3

proti **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech**
žalovanému: **pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2016, č. j. MV-55530-4/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I.
Základ sporu

1. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2016, č. j. OAM-27312-20/DP-2015, jímž ministerstvo dle § 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „cizinecký zákon“), zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.
2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný pokládal za stěžejní, že se žalobce nedostavil ke správnímu orgánu prvního stupně, ačkoli byl řádně předvolán k výsledku a poučen následcích případného nedostavení se. Žalobce tak neposkytl potřebnou součinnost pro zjištění skutkového stavu věci.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobce namítá, nepřiměřenost napadeného rozhodnutí, již především spatřuje
 - v chybném odkazu na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek sp. zn. 5 Azs 46/2008 byl vydán v azylové věci a jeho závěry nelze na nyní posuzovanou věc vztáhnout; případnější jsou závěry rozsudku sp. zn. 8 As 68/2012),
 - v nezvážení relativní nezávažnosti (bagatelnosti) svého pochybení,
 - v nezvážení skutečnosti, že ministerstvo mu o problémech s doručováním při jeho osobních návštěvách na tomto úřadě nic nesdělilo,
 - v nepřiměřeně tvrdém posouzení za situace, kdy jeho již 4letý pobyt byl prohlášen za příliš krátkou dobu a studijní zájmy a jejich hodnota nebyly zkoumány vůbec.
4. Namítá rovněž, že předvolání mu bylo zasláno relativně pozdě tak, že fikcí mu bylo doručeno teprve dne 3. 12. 2015, tj. pouhé 4 dny před konáním výsledku, což je později než stanoví § 59 správního řádu.
5. Dále žalobce spatřuje nezákonnost v tom, že správní orgán aplikoval ustanovení o předvolání k *pohovoru* [§ 56 odst. 1 písm. a) cizineckého zákona] na případ nedostavení se k *výsledku* dle § 169 odst. 2 cizineckého zákona. Domnívá se, že institut pohovoru a institut výsledku nelze jednoduše směřovat.
6. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.
7. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný v převážné míře shrnuje argumentaci zaujatou v odůvodnění rozhodnutí obou stupňů.
8. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

10. Dne 17. 6. 2019 proběhlo u zdejšího soudu jednání. Žalobce, resp. jeho zástupce, ač řádně předvolán, se k jednání bez omluvy nedostavil. Žalovaný setrval na svém návrhu i argumentech.
11. Žaloba není důvodná.
12. Podle § 44a odst. 3 cizineckého zákona ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně.*
13. Podle § 35 odst. 3 téhož zákona *dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
14. Podle § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přiblíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*
15. Podle § 56 odst. 1 písm. a) citovaného zákona *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.*
16. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce přestal splňovat podmínku pro prodloužení doby platnosti povolení dlouhodobého pobytu, když se dne 7. 12. 2015 v 10:30 hod. nedostavil na předvolání správního orgánu prvního stupně k výsledku, přičemž svou nepřítomnost nijak neomluvil a ani později neuvedl žádný vážný důvod, který by mu bránil v dostavení se k provedení výsledku.
17. Soud shledal, že žalobce byl k výsledku řádně předvolán. Správní spis dokumentuje, že předvolání k výsledku ze dne 19. 11. 2015 bylo žalobci doručeno dne 3. 12. 2015 tzv. fikcí doručení v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu a následně bylo doručovatelem vhozeno do jeho poštovní schránky. Žalobce přitom sám v odvolání proti rozhodnutí prvního stupně uvedl, že si nekontroloval poštovní schránku. Nastalá situace tak není důsledkem pochybení správního orgánu, ale důsledkem malé aktivity ze strany žalobce a vedla k neposkytnutí součinnosti žalobce správnímu orgánu prvního stupně při zjišťování skutkového stavu, v čemž rozhodně nelze spatřovat bagatelní pochybení, jak se snaží žalobce soudu podsunout (srov. též dále bod 21)
18. Namítá-li v této souvislosti žalobce dále, že mu bylo předvolání doručeno s nedostatečným časovým předstihem, pak skutečnost, že předvolání k výsledku mu bylo doručeno dne 3. 12. 2015, čtyři dny před konáním výsledku, je v uvedeném popřípadě nepodstatná, jelikož žalobce sám v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedl, že si svou poštovní schránku nekontroloval a podíval se do ní až po upozornění sousedů na konci února 2016 (tedy asi po třech měsících od doručení uvedené písemnosti). Za těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

okolností doručení předvolání čtyři dny před konáním výsledku nemohl být žalobce postupem správního orgánu nijak zkrácen na svých právech. Případné zkrácení si způsobil výlučně sám dlouhodobým nevybíráním své poštovní schránky.

19. Žalobce dále namítá, že při posuzování přiměřenosti je třeba vzít v úvahu skutečnost, že správní orgán I. stupně měl na žalobce telefonické spojení a nekontaktoval ho, když zjistil, že mu předvolání nebylo doručeno a o problémech s doručováním mu nebylo nic sděleno při jeho pravidelných návštěvách správního orgánu I. stupně.
20. K tomu soud konstatuje, že v tzv. řízení o žádosti, tedy i v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu, se účastník řízení musí věnovat svým procesním povinnostem, aktivně se zajímat o svá práva a povinnosti, pravidelně si přebírat poštu a na podání správních orgánů patřičně reagovat. Pokud tak žalobce nečinil, je současná situace důsledkem pouze jeho pasivity. Jinými slovy, správnímu orgánu zákon neukládá vyrozumívát žalobce o jeho procesních povinnostech jinými než oficiálními cestami, tedy např. jej ještě nad rámec zaslání předvolání o této skutečnosti telefonicky vyrozumívát.
21. Pokud jde o otázku studia žalobce, hodnoty jeho studijních zájmů a přiměřenosti vůbec, k té se podrobně vyjádřil již správní orgán prvního stupně, a to především v rámci hodnocení přiměřenosti svého rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně předně shrnul to, co soud nyní ověřil z obsahu správního spisu: Účelem pobytu žalobce byl nejprve v období akademického roku 2012/2013 roční kurz jazykové a odborné přípravy pro další studium akreditovaného programu vysoké školy (program Strojírenství), organizovaný Ústavem jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Praze, v akademickém roce 2013/2014 pak studium v bakalářském studijním programu Stavební inženýrství, obor Stavební inženýrství na Fakultě stavební Českého vysokého učení technického v Praze, přičemž studium žalobce předčasně ukončil zanecháním ke dni 23. 6. 2014, a v akademickém roce 2014/2015 bylo účelem pobytu žadatele studium v bakalářském studijním programu Aplikace přírodních věd, obor Radiologická technika na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské Českého vysokého učení technického v Praze, kdy toto studium bylo žadateli ukončeno pro nesplnění studijních požadavků ke dni 13. 11. 2015. Správní orgán prvního stupně následně navázal konstatováním, že žalobce byl předvolán k výsledku vzhledem ke skutečnosti, že již poněkoličaté zahajuje studium, pokaždé se jedná o zcela jiný obor a není jasné, zda v předchozím akademickém roce povolení k dlouhodobému pobytu skutečně využíval za účelem studia a zda hodlá v akademickém roce 2015/2016 skutečně studovat s cílem studium absolvovat. Poté správní orgán prvního stupně uzavřel, že s ohledem na tyto skutečnosti není rozhodnutí nepřiměřené ve vztahu k důvodu zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Současně se správní orgán zabýval tím, že žalobce nemá na území České republiky žádné rodinné vazby. Toto hodnocení pokládá soud za zcela přiléhavé a ztotožňuje se s ním. Správní orgán prvního stupně tak zcela v souladu s žalobcem citovanou judikaturou poměřoval „něco k něčemu“, tedy přiměřenost rozhodnutí k důvodu pro neprodloužení bytového oprávnění.
22. Závěrem žalobce namítá, že správní orgány smísily ustanovení o předvolání k pohovoru a ustanovení o nedostavení se k výsledku. Soud shledal, že správní orgány pouze *promiscue* užívaly termínů „pohovor“ a „výslech“. Vzhledem k tomu, že obsah pojmu „pohovor“ a „výslech“ je prakticky totožný (oba termíny se vážou ke způsobu, kterým správní orgán zjišťuje bezprostředně od účastníka řízení informace, které buď samy o sobě nevyplývají z obsahu žádosti a příloh k ní přiložených, nebo jsou nezbytné pro jejich ověření či

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

doplnění), nelze v této určité dílčí nepřesnosti spatřovat vadu takové intenzity, že by vyvolala nezákonnost napadeného rozhodnutí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.